

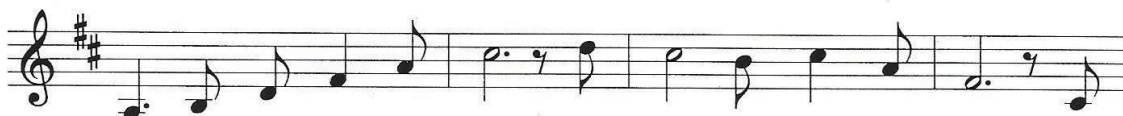
Nắng Thu

Chiều về soi bóng sông Seine. Lá bay xanh xanh vàng

tím. Đường mòn rộn bước chân quen, Mắt em nắng vương màu thu.

Rồi, ngày thuyền em sang bến. Áo xưa gió cuốn phương nào? Mộng

trình nhòa trong lãng quên, Gió ơi, tượng biết buồn sao?!

Em bước trên phiến sêu, Hoàng hôn sẽ về đâu? Sông Seine chiều trở

gió, Lạnh riêng mấy nhịp cầu! Lu - xem - bourg chiều nghiêng phai

nắng, Không có em hồn bỗng lang thang! Em

đi nắng vàng quên nơi ấy, Bỏ chiếc lá rơi mộng bẽ bàng!